

Konaklama Endüstrisinin Geleceği: Regeneratif Konaklama Üzerine Bir Değerlendirme

The Future of Hospitality Industry: An Evaluation on Regenerative Hospitality

Esra KATIRCIOĞLU¹

Özet

Bu çalışmanın amacı günümüzün önemli konuları arasında yer alan sürdürülebilirliğin geçirdiği paradigmatik dönüşümler sonucunda ulaştığı en güncel yaklaşım olan regeneratif paradigmanın konaklama endüstrisine yansımaları üzerine kavramsal bir değerlendirme sunmaktır. Bu amaç doğrultusunda, öncelikle sürdürülebilirliğin içeriği detaylandırılmış, daha sonra regeneratif turizm olgusunun içeriği ve konaklama işletmelerinde yansımalarına ve kullanılabilirliğine dair yapılan çalışmalar ve modeller ele alınıp incelenmiştir. Literatürde yer alan çalışmalar değerlendirildiğinde, sürdürülebilirliğin yalnızca var olan kaynakları korumaya odaklanan geleneksel rolünün yeterli olmadığı, bunun yerine doğa, toplum ve ekonomi için yenileyici bir yaklaşımın ile hareket edilmesinin gerekliliği ortaya çıkmıştır. Bu doğrultuda, turizm ve konaklama endüstrisinde yenileyen veya yenilenmeye katkı sağlayan bir dönüşümün gerektiği görülmektedir. Yapılan çalışmalarda konaklama endüstrisinde gerekli olan regeneratif dönüşüm için öncelikle zihniyet değişimine ihtiyaç duyulduğunun altı çizilmektedir. Konu ile ilgili mevcut modellerde özellikle bilinçli toplum ve yer bilincinin oluşturulması adına hem yerel halkın hem de turistlerin yenilenme sürecine aktif katılım sağlaması beklenmektedir. Regeneratif konaklama ekseninde gelişim seyri gösteren işletme örnekleri incelendiğinde, özellikle doğaya, topluma ve ekonomiye ciddi anlamda olumlu yönde katkılar sağladıkları görülmüştür. Bu doğrultuda, konaklama endüstrisinin geleceği regeneratif bir anlayış ekseninde şekillendirilmelidir. Literatürde konu ile ilgili sınırlı sayıda çalışma olması nedeniyle bu çalışma ile gelecekte yapılacak çalışmalar için bir temel oluşturulması hedeflenmektedir. Ayrıca çalışma kapsamında ilgili taraflara konu ile ilgili öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Regeneratif Turizm, Regeneratif Konaklama, Sürdürülebilirlik, Planlama

Abstract

The aim of the research is to present a conceptual assessment of the implications of the regenerative paradigm, which is the most recent approach to sustainability following the paradigmatic transformations that have occurred, for the hospitality industry. Accordingly, the content of sustainability was initially detailed, followed by the content of regenerative tourism, as well as research and models on its reflections and applicability in the hospitality industry. When reviewing the studies in the literature, it became evident that the traditional function of sustainability, which focusses exclusively on preserving existing resources, is

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi,
Turizm Fakültesi, Samsun

ORCID:

E.K.: 0000-0002-5941-553X

Corresponding Author:

Esra KATIRCIOĞLU

Email:

esra.katircioglu@omu.edu.tr

Citation: Katircioğlu, E. (2025).
Konaklama endüstrisinin geleceği:
regeneratif konaklama üzerine bir
değerlendirme. *Journal of Humanities
and Tourism Research*, 15 (3), 398-411

Submitted: 03.06.2025

Accepted: 04.08.2025

insufficient, and that a regenerative approach for nature, society, and the economy is required. As a result, it is clear that the tourism and hospitality industries must undergo transformations in order to regenerate or contribute to regeneration. According to studies, a mind shift is required for the regenerative transformation of the hospitality industry. Current models pertaining to this subject anticipate active involvement from both the local community and tourists in the regeneration process, especially in fostering a conscious community and enhancing place awareness. Considering the examples of business models that have grown along the lines of regenerative hospitality, it is apparent that they have made significant positive contributions to nature, society, and the economy. In this regard, the future of hospitality should be based on regenerative approach. Due to the scarcity of studies on the subject in the literature, the goal is to create a ground for future research. In addition to this, recommendations on the subject have been developed for relevant parties within the study.

Keywords: Regenerative Tourism, Regenerative Hospitality, Sustainability, Planning

1. GİRİŞ

Turizm açısından sürdürülebilirlik, önemli bir araştırma alanıdır. Uluslararası kalkınma ajansları, sürdürülebilirliğin değişen eğilimler ve krizlerle mücadele etmek için önemli bir araç olduğunu savunmaktadır (Hussain, 2021). Daha iyi bir dünyada yaşamak ve gelecek nesiller için bu ideali korumak amacıyla hareket etmeyi bir gereklilik olarak gören sürdürülebilirlik, yıllar içerisinde geçirmiş olduğu paradigma değişimleri ile gelişen ve yenilenen bir perspektif sunmaktadır. İçinde bulunduğumuz süreçte, sürdürülebilirlik gelişimini rejeneratif paradigma ekseninde sürdürmektedir. Rejeneratif paradigma, turizm alan yazını için önem arz eder bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu yeni akım, turizmin daha anlamlı olabilmesi için fırsat yaratan bir durum olarak görülmekte; turistik destinasyonların daha iyi olabilmesi, turizmin toplum, çevre ve ekonomik etkilerinin dengeli bir dönüşüm ile gerçekleşmesine zemin hazırlayan bir bakış açısı sunmaktadır (Ateljevic, 2020). Rejeneratif turizm ve uzantısı olarak görülen rejeneratif konaklama, ilke ve politikaları ile turizm endüstrisinde de büyük bir dönüşümün gerektiğini vurgulamaktadır. Bu doğrultuda, rejeneratif paradigmanın konaklama endüstrisine yansımalarının detaylı bir biçimde ortaya konulması oldukça önemli görülmektedir.

Turizm açısından rejeneratif paradigmanın uzantısı olarak görülen rejeneratif turizm, dikkat çeken bir olgu olarak görülmeye başlanmıştır. Rejenerasyon, bir diğer ifadeyle yenilenme yeni bir olgu değildir. Hatta, mimari, şehir planlaması ve tarım alanında uygulama örneklerine 1990'lı yıllardan itibaren rastlamak mümkündür (Bellato ve Pollock, 2025). Ayrıca, rejeneratif tarım olarak adlandırılan bir araştırma alanının da mevcut olduğu, bu alanda yıllardır çalışmaların sürdürüldüğü bilinmektedir (Cackett, 2023). Ancak bu paradigmanın turizm alanında son yıllarda kabul görmeye başlaması, bilim insanlarının sürdürülebilirliğin sunmuş olduğu perspektiften memnun olmamaları ile ilişkilendirilmektedir (Major & Clarke, 2022). Imran ve diğerlerine (2014) göre sürdürülebilirlik söylemleri sınırlıdır ve insan ve doğa için faydalı olacak etik ve ahlaki bir dayanak barındırmaktan yoksundur. Ateljevic ve Sheldon (2022) bu durumu, sürdürülebilir turizmin ilerleme kat etmiş olmasına rağmen değerler ve zihniyet açısından tüm paydaşlar için gerekli olan değişimi sağlamada yetersiz olduğu düşüncesi ile açıklamaktadır. Bu bağlamda Pollock (1995) tarafından gezegenimizin değişimi ve doğal ve kültürel çevremizi korumak için kendi içimizden yani turizmden başlamamızın gerektiğinin altını çizdiği turizmi yaşayan bir sistem olarak gören bir paradigma değişimi çağrısının karşılık bulduğu ifade edilebilir. Bu çağrının aynı zamanda konaklama endüstrisi tarafından da dikkate alınması gerektiği ortaya çıkmıştır. Nitekim Legrand ve diğerleri (2024), Birleşmiş Milletler tarafından 2021-2030 yıllarını kapsayan sürecin ekosistemin yenilenmesine atfedildiğini ve bu doğrultuda ekosistemin tüketicisi konumunda olan konaklama işletmelerinin de uygulamaya dönük adımlar atması gerektiğini bir kez daha yenileyerek rejeneratif konaklamaya geçiş için çağrıda bulunmuşlardır. Son yıllarda konaklama endüstrisinin önemli elemanlarından otel işletmeleri, sürdürülebilirlik ilke ve uygulamalarını kurumsal stratejilerine entegre etme konusunda yoğun çaba göstermektedir.

Ancak, işletmelerin daha yenilikçi uygulamaları hayata geçirebilmeleri için girişimci bir yaklaşıma ihtiyaç duydukları açıktır (Gerke vd., 2024). Bu doğrultuda, bu tür işletmeler bir adım daha ötesine geçerek çevre yönetimini teşvik etme, toplumsal katılımı destekleme, çalışan ve misafirleri ekosistemin yenilenmesi yönünde bilinçlendirme gibi stratejik uygulamalarla uzun vadede yenileyici bir değişimi başlatabilir (Kagisho & Sao Joao, 2024).

Rejeneratif dönüşümün günümüz ihtiyaçlarına cevap verebilme potansiyeli göz önünde bulundurularak çalışma kapsamında rejeneratif konaklama ve rejeneratif dönüşüme dair bir değerlendirme yapılması hedeflenmiştir. Uluslararası literatürde yeni ve gitgide popüler olan bir araştırma alanı olmasına rağmen ulusal literatürde rejeneratif konaklamaya dair bilgiye rastlanmamıştır. Bu doğrultuda, yapılan çalışma ile literatüre katkı sağlanması hedeflenmektedir. Çalışma kavramsal bir yapıda olup bu kapsamda ikincil kaynak taraması gerçekleştirilmiştir. Rejeneratif konaklama henüz gelişim aşamasında bir paradigma olarak görülmektedir. Bu noktada çalışmada literatürde yer alan araştırmalardan yola çıkarak konu ile ilgili kavramsal çerçeveye dair bir değerlendirme sunulmaktadır.

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Turizmde Sürdürülebilirlik ve Rejeneratif Turizm

Sürdürülebilirlik, "Ortak Geleceğimiz" başlıklı Brundtland Komisyonu Raporu'nun 1987 yılında yayınlanmasının ardından hem kavramsal hem de teorik açıdan akademik çevrelerce incelenmeye başlanmıştır. Bu durum aynı zamanda sürdürülebilir kalkınma ideolojisinin turizm başta olmak üzere hemen hemen her endüstride karşılık bulmasına zemin hazırlamıştır. Saarinen (2006) sürdürülebilirlik kavramının ilk kullanılmaya başlandığı tarihten itibaren turizm politika ve yönetimine doğrudan etki etmeye başladığını ve bu doğrultuda turizm literatüründe de öne çıkan bir kavram olduğunu ifade etmektedir. Terim olarak ilk kez Birleşmiş Milletler (UN), Dünya Çevre ve Kalkınma Komisyonu (WECD) tarafından "*Gelecek nesillerin kendi ihtiyaçlarını karşılama yeteneğinden ödün vermeden bugünün ihtiyaçlarını karşılamak*" şeklinde tanımlandığında (UN, 1987), çerçevenin sadece kalkınma ile sınırlı olduğu düşünülse de daha sonrasında bu terimin bir çatı terim olarak bütüncül bir perspektif sunduğu görülmüştür.

Sürdürülebilirlik, oldukça karmaşık bir doğaya sahiptir. Bunun nedeni ise, kavramın çevre dostu uygulamaları ve stratejilerin yanı sıra yerel halkı gözetken aynı zamanda sosyal eşitlik ve ekonomik açıdan elverişli uygulamalar ile bütünleşik bir perspektif sunmasıdır (Malheiro vd., 2020). Bu kapsamda sürdürülebilirliğin, çevresel, ekonomik ve sosyal eşitlik olarak adlandırılan üç boyuttan meydana geldiği ve her birinin eşit derecede önemli olduğunun altı çizilmektedir. Sürdürülebilirlik ilke ve politikaları aracılığıyla ekosisteme verilen zararın en aza indirilmesini hedefleyen bir yaklaşım sunmaktadır (Hajarrahmah vd., 2024). Ancak Covid 19 salgını sonrasında yaşanan süreçte bilim insanlarının sürdürülebilirliğin geçici süreli ve sınırlı çözümler üretebildiği, pandemi sonrasında oluşan aşırı turizmin neden olduğu baskıyı ortadan kaldırmak veya iklim değişikliğine çözüm üretebilmek adına oldukça sınırlı kaldığı düşüncesiyle farklı çözümler üretebileceğini düşündükleri model veya paradigmalara yönelmişlerdir (Ateljevic & Sheldon, 2022). Bu doğrultuda, sürdürülebilir turizm yerine rejeneratif turizme doğru bir eğilim başlamıştır.

Rejeneratif turizm, literatürde ilk kez Owen (2007) tarafından ekoturizm tesislerinin mimarisi ile ilgili yapılan bir çalışmada kullanılmıştır (Bellato vd., 2023). Pollock (2019: 7) rejeneratif turizmi, "*genel olarak ziyaretçi ekonomisinin ve özel olarak destinasyonun endüstriyel bir üretim hattı olmadığı, doğa adı verilen doğal bir sisteme gömülü ve doğanın işleyiş kurallarına ve ilkelerine tabi olan canlı, ağa bağlı bir sistem olduğuna dair yeni bir anlayış*" olarak tanımlamaktadır. Rejeneratif turizm, geleneksel sürdürülebilirliğin bir adım ötesine geçmeyi; sosyal, toplumsal ve doğal unsurların tekrar canlandırılması ve geliştirilmesini vadeden bir çerçeveye sahiptir (Bellato &

Cheer, 2021). Rejeneratif turizmde amaç, seyahat ve turizmin insan, doğa ve destinasyonlar için olumlu katkılar sağlamasının, sosyal ve ekolojik sistemin uzun vadede yenilenmesinin ve gelişmesinin desteklenmesidir (Dredge, 2022). Duxbury ve diğerleri (2020) rejeneratif turizmin temelinde turizmden kaynaklanan olumsuz etkilerin azaltılması ve sürdürülebilirlik ekseninde toplumlar, kültürler ve doğal çevrenin yenilenmesine katkı sağlama bilincinin yer aldığını ifade etmektedir. Lee (2024), rejeneratif ve sürdürülebilir turizm arasında genel ilkeler açısından benzerliklerin olduğunu ancak, rejeneratif paradigma ekseninde şekillendirilmiş seyahatin turizmin etkilediği çevre, kültür ve toplumlar açısından yenilenmeyi kapsadığını, diğer bir ifadeyle biyolojik çeşitliliğinin korunması ve geliştirilmesi, yerel ekonomilerin desteklenmesi, kültürlerarası iş birliği ve anlayışın geliştirilmesi aracılığıyla bir destinasyonun bulunduğundan daha iyi bir halde bırakılmasını amaçladığını ifade etmektedir. Bu bağlamda, rejeneratif turizmin sürekli değişime odaklandığı, bu noktada denge oluşturmayı hedefleyen sürdürülebilirlikten daha ötesini vadeden bir yaklaşım olduğunu savunulmaktadır (Gerke vd., 2024).

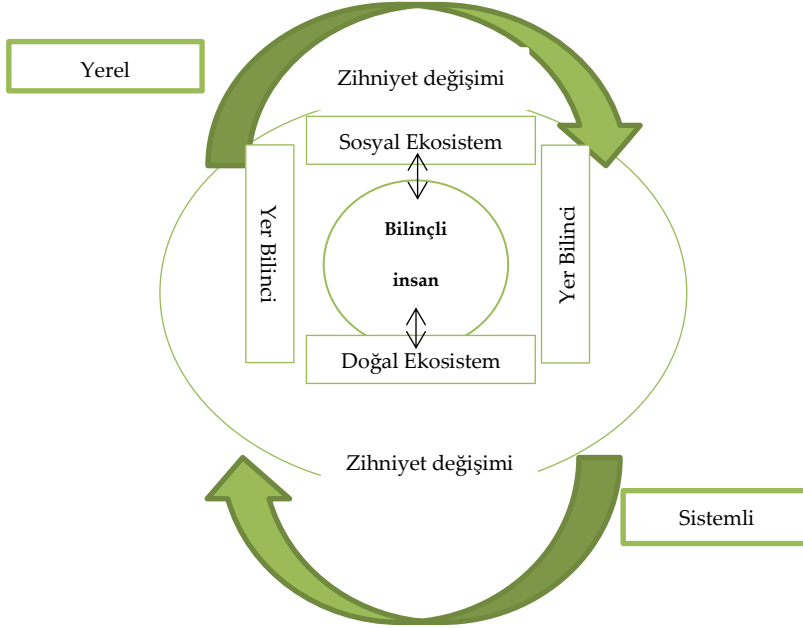
Literatürde rejeneratif turizm bağlamında gerçekleştirilen çalışmaların mevcut olduğu görülmektedir. Bu çalışmalardan Dredge (2022) tarafından gerçekleştirilen araştırma kapsamında turizmin var olan modeller ve paradigmaların ötesinde sınırları aşan sistemler olarak adlandırılan yeni bir yaklaşıma ihtiyaç duyulduğu, bu bağlamda birden fazla sektörü içerisine alan, disiplinler arası bir yaklaşım ile ele alınması gerektiği vurgulanmaktadır. Dredge (2022), tarafından önerilen model kapsamında bireysel temelde zihniyet değişimi ile başlayan bir süreç izlenmektedir. Bireysel zihniyet değişikliği öncelikle küresel ölçekteki ölçütlerin tekrar sorgulanmasına ve ihtiyaç olan değişimin etkin bir biçimde gerçekleşmesine zemin hazırlayan niteliktedir. Birey bazında başlayan değişimin sırasıyla ağların, örgütlerin ve genel olarak tüm sistemin değişimi ile sonuçlanması olası olarak görülmektedir. Bir diğer çalışmada, Suárez-Rojas ve diğerleri (2023), balina gözlemciliğinin doğaya verdiği zararın gün geçtikçe artması ve sürdürülebilirlik hedeflerinin sağlanmasında zorluklar yaşanması neticesinde rejeneratif turizm bağlamında ekolojik etki, insan, inovasyon ve dış etkenleri kapsayan bütüncül bir araştırma çerçevesi sunulmuştur. Farabaugh ve Arreola Castillo (2024) tarafından yapılan çalışmada ise, popüler bir turistik destinasyon olan Hawaii'nin rejeneratif turizm ekseninde tekrar yenilenmeye olan ihtiyacı vurgulanmaktadır. Hawaii 'de yaşayan yerli halkın sesinin duyulması ve yerel halkın ekonomik açıdan sürdürülebilir kalkınma hedefleri doğrultusunda desteklenmesi için rejeneratif turizm ilkeleri doğrultusunda geliştirilecek bir turizm modeline ihtiyaç duyulduğu ifade edilmektedir. Bu sayede turizmin ekonomiye olan katkılarının yanı sıra çevre ve yerel topluluklara da faydalı olabileceği düşünülmektedir. Bu çalışmalardan yola çıkarak rejeneratif turizmin araştırmacılar açısından da dikkat çeken bir noktaya doğru evrildiğini, bu durumun yakın zamanda uygulamaya dönük çıktılarla da destekleneceği düşünülmektedir. Bu doğrultuda turizm endüstrisinin önemli bileşenlerinden konaklama işletmelerinin de rejeneratif dönüşüme hazırlık aşamasında dikkate alınması dönüşümün gerçekleştirilmesi açısından kritik bir öneme sahiptir.

2.2. Konaklama Sektöründe Rejeneratif Dönüşüm

Kurumsal açıdan ise sürdürülebilirliğin yeni aşaması rejeneratif anlayıştır. Bu anlayışın çıktısı olarak konaklama işletmeleri açısından rejeneratif konaklama yeni bir paradigma olarak görülmektedir (Saul, 2022). Rejeneratif konaklama, doğa temelli turizm, toplum temelli turizm, bilinçli seyahat gibi farklı sektörel eğilimlerden beslenen bir noktada yer almaktadır (Huntly, 2023). Rejeneratif konaklama, faaliyet gösterdiği yerin, toplumun ve doğanın restore edilmesine, canlanmasına, yenilenmesine doğrudan katkı sağlayan bir çerçeve olarak tanımlanmaktadır (Kreb & Zwaal, 2024). Bu konaklama modelinde, tüm aktörler ve ekosistem birbiri ile bağlantılıdır ve yaşayan sistemler düşüncesi ekseninde hareket etmektedir. Sistem içerisindeki dalgalanmaları dikkatle takip eden ve ekosistemin canlanmasını teşvik eden stratejiler geliştirmek rejeneratif

konaklamanın odağında yer almaktadır (Binder & de Fraguier, 2025). Du Plessis ve Brandon (2015), konaklama işletmelerinde rejeneratif dönüşüm için gerekli olan üç ana unsuru şu şekilde özetlemektedir: (1) Tasarım ve inşaat sürecini yenilenmeye hizmet edecek şekilde yürütmek (Bina inşaatı ve alt yapı ile ilgili unsurlar yalnızca bir ürün olarak ele alınmamalı, aynı zamanda oldukları yerin ekosistemine uyum göstererek yenilenmeyi ve gelişimi desteklemelidir), (2) Kullanılan teknolojileri sadece olumsuz etkileri azaltmayı hedeflemekten ziyade olumlu katkı sağlamak üzere tasarlamak; (3) Değerlendirme ölçütlerini karar verme ve izleme süreçlerine katkı sağlayacak şekilde geliştirmek.

Konaklama endüstrisi için rejeneratif paradigmanın gerektirdiği bakış açısı ile hareket etmenin önemine dair yapılan çalışmalarda bir takım model önerileri de getirilmiştir. Bunlardan Inversini ve diğerleri (2024) tarafından geliştirilen ve rejeneratif konaklama modeli olarak adlandırılan model Şekil 1’de yer almaktadır.

Şekil 1. Rejeneratif Konaklama Modeli

Kaynak: (Inversini vd., 2024: 16)

Şekil 1’de yer alan modelin dış ve iç perspektif olmak üzere iki odak noktası bulunmaktadır. Dış perspektif doğa ve topluma odaklanmaktadır, yerel halkın katılımı ile gerçekleştirilen istişare toplantıları, konaklama işletmelerinin mimari özelliklerinin doğa ile uyumlu olması, yerel tedarik zincirinin optimizasyonu ve doğanın yenilenmesi ve yer duygusu oluşturulması rejeneratif konaklama için yer bilincini oluşturan unsurlar olarak sıralanmıştır. Bu model önerisinde iç perspektif çalışanlar ve misafirleri hedef almaktadır. Yerel halktan konaklama işletmelerinde görev yapacak çalışanların işe alımı ve eğitimi, bireysel ve sosyal kalkınma, doğa temelli deneyim, toplum temelli deneyim, misafirlerin yenilenmesi ve dönüşümü gibi alt boyutlar insan bilinci olarak adlandırılan iç perspektifin bileşenleridir.

Literatürde yer alan modellerden bir diğerinde ise Kreb ve Zwaal (2024: 210), rejeneratif konaklamanın çok boyutlu bir kavram olduğuna dikkat çekmişler ve rejeneratif konaklama için beş ana faktörden oluşan bir değerlendirme aracı geliştirmişlerdir. Öncelikle rejeneratif konaklama için yedi faktörden oluşan bir düzlemde hareket eden araştırmacılar, araştırma sonucunda beş temel boyut belirlemişlerdir. Bu boyutlara Tablo 1’de yer verilmiştir.

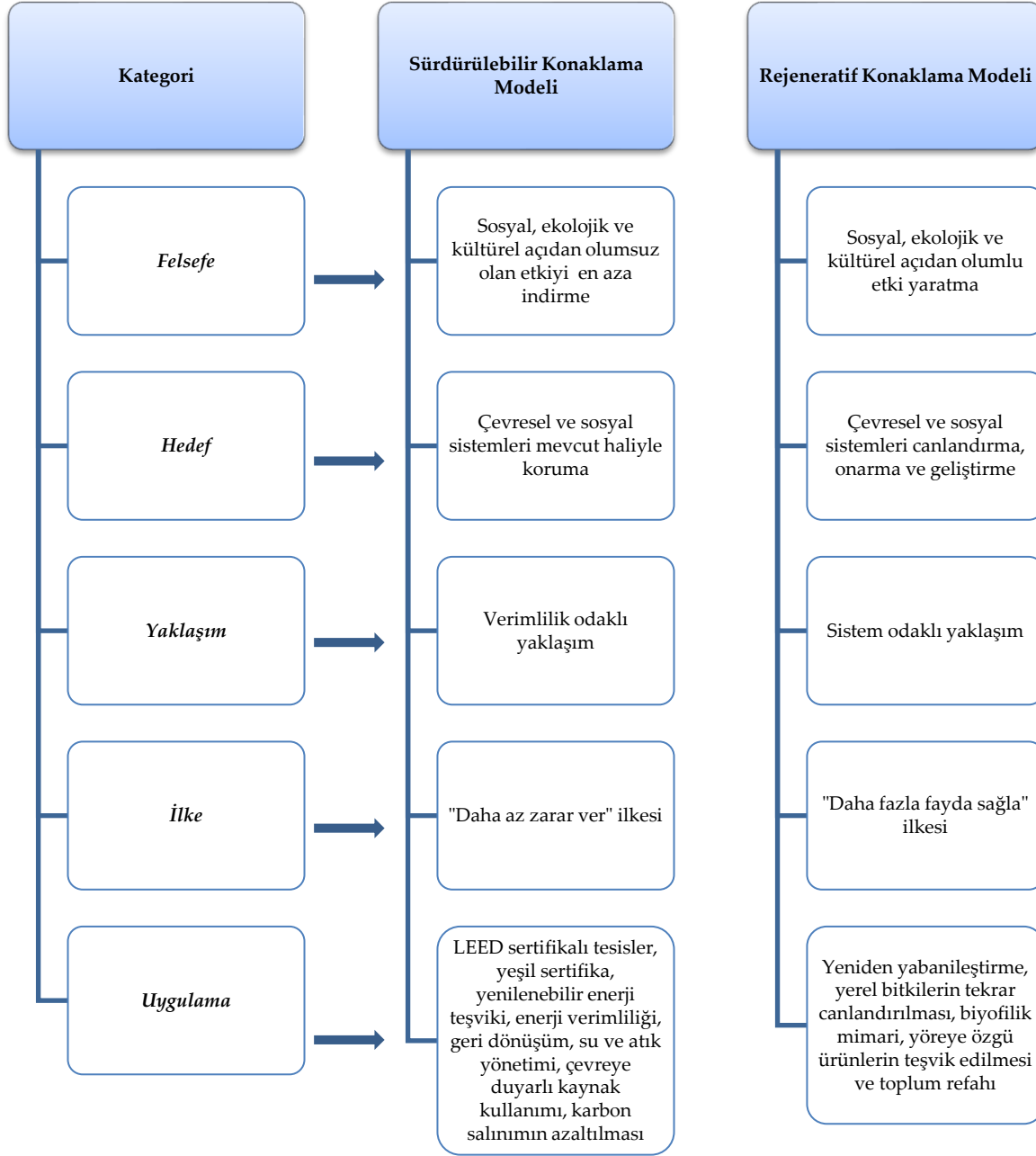
Tablo 1. Rejeneratif Konaklamanın Temel Boyutları

Rejeneratif Zihniyet	Bütüncül bir dünya görüşü Sistem düşüncesi Amaca odaklı olma İşbirlikçi zihniyet Liderlik
Karşılıklı Bağlantı	Ekolojik dünya görüşü Sosyal- ekolojik bağ Katılımcı ve kapsayıcı toplum
Yerle Bütünleşme	Ekolojik odaklılık Toplumsal katılım Toplumsal dayanıklılık Toplumsal etki için yöreye özgü gelenekler
Yerel Etki	Toplumsal gönüllülük-rıza Yerel kaynak kullanımı Doğanın yenilenmesi
Refah	Bireysel ve toplumsal refaha hizmet eden bir konaklama deneyimi

Kaynak: (Kreb ve Zwaal, 2024)

Tablo 1’de rejeneratif konaklamanın beş boyuttan meydana geldiği görülmektedir. Bunlar “*rejeneratif zihniyet, karşılıklı bağlantı, yerle bütünleşme, yerel etki ve iyi oluş*” şeklindedir. Kreb ve Zwaal (2024) ilk tasarımda rejeneratif konaklamanın bahsedilen boyutlar dışında *birlikte geliştirme* ve *dinamiklik* olmak üzere iki farklı boyutunun daha olduğunu ifade etmişlerdir. Sosyal kapasitesinin uyarlanabilirliği, çevre kapasitesinin uyarlanabilirliği ve karmaşıklık yönetimini içeren dinamiklik boyutu ile zekâ ve kaynak çeşitliliği, proaktif bilgi değişimi, kültürel entegrasyonu içeren birlikte geliştirme boyutlarının iyileştirme gerektiren alanlar olarak belirlenmiştir.

Rejeneratif konaklama üzerine yapılan çalışmalar ve uygulama için önerilen modeller ışığında sürdürülebilir konaklama ve rejeneratif konaklamanın amaç, ilke, felsefe ve uygulamaları ile birbirinden farklı olduğu yönler Şekil 2’de yer almaktadır.

Şekil 2. Sürdürülebilir Konaklama ve Rejeneratif Konaklama

Kaynak: (Ateljevic, 2020; Jones vd., 2016; Inversini vd., 2024; Legrand vd., 2022; Mang ve Reed, 2020; Mang ve Reed, 2012; Pollock, 2019 tarafından yapılan çalışmalardan faydalanarak araştırmacı tarafından oluşturulmuştur)

Rejeneratif dönüşüm, konaklama işletmelerinin tek başına gerçekleştirebilecekleri bir proje değildir. Rejeneratif dönüşüm için yerel yönetimlerden bölgesel kalkınma planları, yöreye özgü ürünler, tedarik zinciri için aracı kuruluşlar, finansman desteği için hayırseverler ve yerel halkın katılımını kolaylaştırmak için sivil toplum kuruluşları gibi çeşitli işbirliklerine ihtiyaç duyulmaktadır (Binder, 2025). Henüz kavramsal düzeyde olan rejeneratif konaklama ile ilgili yapılan çalışmalarda özellikle ön plana çıkan unsurun yenilenme olduğu, bunun gerçekleştirilebilmesi amacıyla doğaya ve topluma söz hakkı tanıyan bir eksen belirlendiği görülmektedir. Rejeneratif konaklama, akademik çevrelerce yeni bir paradigma olarak görülmektedir. Literatürde yer alan çalışmaların henüz gelişim aşamasında olduğu düşünülmektedir. Yapılan çalışmaların genellikle rejeneratif konaklamanın çerçevesinin belirlenmesi düzeyinde olduğu, bazıları çalışmaların rejeneratif konaklamanın modellenmesi

üzerine yoğunlaştığı (Caruso, 2023; Inversini vd., 2024; Tyagi vd., 2024), diğerlerinde (Miedes-Ugarte & Flores-Ruiz, 2024; Gerke vd., 2024), konaklama endüstrisinde yapılacak rejeneratif dönüşümün stratejik olarak nasıl planlanması gerektiğini vurgulamaktadır. Uygulamada ise, rejeneratif konaklamayı benimseyen ve bu doğrultuda faaliyette bulunan oteller ile danışmanlık görevi üstlenen kuruluşların mevcut olduğu görülmektedir.

2.3. Kuruluşlar, Rejeneratif Oteller ve Uygulamaya Dair Örnekler

“Lüks otelciliğin geleceği rejeneratiftir. Bu yalnızca karlı işletmeler kurmakla değil aynı zamanda gelişen destinasyonlar yaratmak ile ilgilidir” (Neil Jacobs)

Rejeneratif konaklama yalnızca akademik çevrelerce kabul gören bir yaklaşım değildir. Aynı zamanda sürdürülebilirliğin bu ekseninde devam edeceğini öngören girişimciler bu konuda çalışmalara başlamışlardır. 2019 yılında, David Leventhal ve Amando Ho bağımsız otel işletmelerinden oluşan “Regenerative Travel” isimli bir ajans kurmuşlardır. Bu ajansın nihai hedefi seyahat sektöründe yer alan tüm paydaşları iş birliğine teşvik ederek rejeneratif dönüşüm paradigması ekseninde birleştirmektir. Bu kapsamda seyahat acentaları, oteller, destinasyon yönetim organizasyonları ve tur operatörlerini kapsayan geniş bir çerçevede hareket etmektedirler. Regenerative Travel çok sayıda otel işletmesini rejeneratif dönüşüm noktasında desteklemektedir (Regenerative Travel, 2025). Benzer bir girişim olan Regen Regenerative Hospitality rejeneratif konaklama için işletmelere eğitim ve danışmanlık hizmeti vermek üzere kurulan bir ajanstır. Regen, paydaşlar arasında köprü kurarak iş birliğini teşvik etmek, yenileyici ekosistemler oluşturulmasını sağlamak ve tesisleşme sürecinde dikkat edilmesi gereken unsurlar konusunda danışmanlık görevi üstlenmek gibi çeşitli faaliyet alanlarında hizmet vermektedir (Regen, 2025). Regena Luxury ise, dünyanın ilk rejeneratif lüks butik otel sertifikalandırma girişimi olarak faaliyete başlamıştır. Özellikle butik otel işletmelerinin rejeneratif dönüşümü destekleyen faaliyetlerinin göz ardı edildiği düşüncesinden hareketle bu tür işletmelerin faaliyetleri desteklemek adına kurulan Rejena Luxury, 2019 yılından itibaren bir sivil toplum kuruluşu olarak oteller, girişimciler ve toplum için danışmanlık, eğitim, pazarlama ve kariyer gelişimini destekleyen programlar düzenlemektedir (Regena Luxury, 2025a). Rejena Luxury tarafından gerçekleştirilen rejeneratif otel sertifikalandırma sistemi sürdürülebilirlik düzleminde hareket eden ve belirli bir düzeye sahip olan otel işletmeleri için daha iler bir seviye olarak görmektedir. Bu kapsamda başvuru yapacak otellerin hali hazırda sürdürülebilirlik, kalite veya rejeneratif konaklama gibi hususlarda en azından beş yıllık bir deneyime sahip olmaları, ISO veya LEED gibi çevre yönetimi veya konaklama endüstrisi için kullanılan sertifikalara sahip olmaları, toplumsal etki veya rejeneratif kalkınmayı hedef alan lüks konaklama ile ilgili olmaları ve Rejena Luxury tarafından verilen eğitimleri başarılı bir biçimde tamamlamaları gibi ön koşulları yerine getirmeleri beklenmektedir (Regena Luxury, 2025b).

Rejeneratif konaklama paradigması gün geçtikçe yaygınlaşan bir seyir izlemektedir. Üstte bahsedildiği üzere rejeneratif konaklama modelinin benimsendiği otellerin sayısının gittikçe artması, uygulama açısından fikir verir niteliktedir. Bu bağlamda ilk olarak zincir otel örneklerinden Six Senses Hotel Group’un girişimleri öne çıkmaktadır. Six Senses sürdürülebilirliği işletme politikası haline getirmiş bir otel zinciri olarak bu kapsamda çalışmaları ile de araştırmalara konu olmaktadır (Languillon vd., 2012; Michopoulou, 2019; Stombelli, 2020). Six Senses (2020a) sürdürülebilirliğin ne yaptıkları ile ilgili olmadığı, kim oldukları ile alakalı bir durum olduğunu ifade etmektedir. Bu bağlamda otel zincirinin işletmecilik anlayışı ve felsefesi sürdürülebilirlik ilke ve uygulamaları üzerine yoğunlaşmıştır. Yaptığı çalışmada Stombelli (2020), Six Senses otel zincirinin web sitesinde sürdürülebilirlik ile ilgili önemli ölçüde bilgi olduğunu, bu yöndeki girişimler ve sonuçların değerlendirilmesi ile ilgili bilgilerin dahi web sitesinden elde edilebileceğini belirlemiştir. Six Senses, aynı zamanda rejeneratif dönüşüm için gerekli alt yapıya

sahip otelleri ile 2020 yılında rejeneratif etki raporunu kamuoyu ile paylaşmıştır. Raporda, toplumsal açıdan 17.000'den fazla yerel toplum üyesi, ev sahibi ve ailelerin olumlu etki faaliyetlerine destek verildiği, bu kapsamda 4000'den fazla misafirin de bu organizasyonlara katkı sağladığını açıklanmıştır. Otel misafirlerinin 2000 saatten daha fazla süre ile ziyarette bulundukları topluma katkı sağlayacak gönüllü faaliyetlerde yer aldığı, gençlerin konu ile ilgili bilinçlendirilmesi adına eğitimler düzenlendiği, su filtresi sistemleri ile ailelerin temiz su kaynaklarına erişiminin sağlandığı, 500.000'den fazla kişinin ise, sağlık hizmetlerine ve tıbbi ekipmana erişiminin sağlandığı ifade edilmiştir (Six Senses, 2020b).

Rejeneratif konaklama konseptinde hizmet veren oteller kapsamında İtalya'da yer alan Oasyhotel, yaptığı uygulamalar ile dikkat çekmektedir. Temelde Oasi Dynamo Doğa Koruma'ya ait bir konaklama uygulaması projesi kapsamında hayata geçirilmiş olan Oasyhotel'in WWF Oasi Italia ile iş birliği bulunmaktadır (Oasyhotel, 2025a). 1967 yılında kurulan WWF Oasi Italia, elli yılı aşkın bir süredir faaliyette olup bilimsel araştırmalar, okullarda çevre konulu eğitimler, türlerin korunması ve çevrenin iyileşmesi ile ilgili çok çeşitli faaliyet alanlarında hizmet veren özel bir kuruluştur (WWF, 2025). WWF ile iş birliği içerisinde hareket eden Oasyhotel, İtalya'nın Toskana bölgesinde doğa ile iç içe hizmet veren ve endemik bitki ve türlerin yaşam alanlarına katkı sağlamayı hedefleyen bir doğrultuda hareket etmektedir. Aynı zamanda misafirlerine doğa ile bütünleşme, bölge halkı tarafından yetiştirilen ürünler ile yerel kültürün mutfağını tanıma, ayrıca proje kapsamında geliştirilen çiftlikleri ile misafirlerine günü birlik çiftlik yaşamından deneyimler sunma gibi çok çeşitli uygulamaları hayata geçirmektedir (Oasyhotel, 2025b). Bu kapsamda örnek teşkil edebilecek otel işletmelerinden bir diğer ise Meksika Yucatan Yarımadası'nda yer alan Boca De Agua'dır. Rejeneratif konaklama modelinin benimsendiği Boca De Agua 82 dönümlük bir arazi üzerine konumlandırılmış olup, bu arazinin %90'lık bölümü doğal alanın korunması ve yenilenmesi amacıyla el değmeden korunmaktadır. İnşaat için kullanılan ağaçlar sertifikalı olup, yerel üreticilerden temin edilerek karbon ayak izinin en aza indirilmesi hedefi ile yerden yükseltilerek inşa edilmiştir. Bölgeye özgü mangrov bitki türünün her biri özenle korunmakta ve haritalanmaktadır. Yürüyüş yolları inşaatında dahi bu bitki türüne zarar verilmemiştir. Otel içerisinde kullanılan ürünler yerel zanaatkarlar tarafından üretilmekte olup bu sayede bölge halkı ile iş birliği güçlendirilmektedir. Yine bölgede yaşayan örümcek maymunlarının yaşam alanlarının iyileştirilmesine yönelik yapılan projelerin otel arazisini de kapsayacak ölçekte yürütülmesine imkân sağlandığı görülmektedir (Boca de Agua, 2025). Son olarak, Brezilya'nın Minas Gerais bölgesinde yer alan, önceden Reserva do Ibitipoca ismi ile faaliyet gösteren, günümüzde ise İbiti Projeto olarak adlandırılan rejeneratif konaklama örneğinden bahsetmek faydalı olacaktır. İbiti Projeto, 6000 hektarın üzerinde bir alanın doğanın canlanması, flora ve faunanın iyileştirilmesi amacıyla tekrar yabanileştirme sürecine dâhil etmiştir. Bunun yanı sıra Atlantik ormanında yaşayan Kuzey Muriqui maymun türünün Minas Gerais'in yerli türleri arasında yer aldığını ve bu kapsamda bölgeye geri döndürülmesi için faaliyetlerde bulunmaktadır. Ayrıca proje kapsamında yerel halktan 300'den fazla kişiye iş imkânı oluşturulduğu, bölgede belirli aralıklarla eğitimler, seminerler düzenlendiği, bu sayede toplum ile iş birliğinin güçlendirildiği ifade edilmektedir (İbiti Projeto, 2025).

Rejeneratif konaklama örnekleri üstte bahsi geçen örneklerle sınırlı değildir. Burada rejeneratif konaklama ile ilgili danışmanlık hizmeti veren aracı kuruluşların referans gösterdikleri örneklerden sınırlı sayıda, özellikle proje bazlı olan örneklerle yer verilmiştir.

SONUÇ, DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Bu çalışmanın temel amacı konaklama işletmeleri açısından rejeneratif konaklama ekseninde kavramsal bir araştırma gerçekleştirmektedir. Bu kapsamda rejeneratif paradigmanın kapsam ve içeriği, turizme yansımaları ve sürdürülebilirlik noktasında ne tür değişimler meydana getirdiği

incelenmiştir. Aynı zamanda rejeneratif konaklama paradigması ve oteller açısından rejeneratif dönüşüm için literatürde yer alan çalışmalardan elde edilen modeller incelenmiştir. Rejeneratif konaklamaya dair örnekler de çalışma kapsamında sunulmuştur.

Higgins-Desbiolles (2018) günümüzde turizmin gelişime bağımlı hale geldiğini ve alan otoriteleri tarafından dünyanın sınırlı olan ekolojik ve sosyal kaynaklarını göz önünde bulundurmadan turizmin gelişimini desteklemeye devam ettiklerini ifade etmektedir. Pandemi sonrasında turizm ve konaklama endüstrisinin içinde bulunduğu durum, bunu gözler önüne sermiş ve aşırılaşmanın hem sektöre ciddi kayıplar verdirdiği hem de ihtiyaç olan yeni bir bakış açısını işaret etmiştir (Cave & Dredge, 2020; Shukla & Shamurailatpam, 2023; Paddison & Hall, 2024). Bu bağlamda, sürdürülebilirlik ekseninde yaşanan paradigma değişimlerinden sonuncusu olarak görülen rejeneratif paradigma, geleneksel turizmin tüketim kalıplarına karşılık turizm ve konaklama endüstrisi için umut vadeden kontrollü bir gelişim ve yenilenme eksenini sunmaktadır (Pollock, 2019; Hussain, 2021; Luong vd., 2024). Bu perspektif, doğayı kontrol etme ve kendi çıkarları için kullanmaya izin veren “mekanik odaklılık”tan uzaklaşmayı ve “ekolojik odaklı” olmayı gerektirir (Man & Reed, 2012). Bu alanda öncel araştırmaları ile tanınan Pollock, sürdürülebilirliğin dünyayı makine gibi ele alan paradigmatik bir yaklaşımla hareket ettiğini, bu bağlamda öncelikle nesnel çıkarımlara yöneldiğini, ancak dünyanın tıpkı insan gibi yaşayan bir sistem olduğunun ve bu doğrultuda farklı kurallara sahip olduğunun altını çizmektedir (Lo, 2024). Konaklama işletmelerinde rejeneratif paradigma son yıllarda önemli bir mesafe kat etmiş ve uygulamada da örneklerinin görülebildiği bir noktaya taşınmıştır. Rejeneratif konaklama her ne kadar yeni bir konsept olarak görülse de yeşil dönüşümün gerçekleştiği otel işletmelerinde uygulanabilirliği daha olası görülmektedir. Rejeneratif dönüşümün yeşil otel konseptinde hizmet veren oteller açısından başlangıçta daha hızla benimsenebileceği aynı zamanda rejeneratif turizm ekseninde hareket edecek destinasyonlarda ise planlamanın bir parçası olarak yeni yapılandıracak konaklama işletmelerinin kurulmasına yardım edebileceği düşünülmektedir (Caruso, 2023). Ancak burada dikkat edilmesi gereken bir husus ön plana çıkmaktadır. Rejeneratif dönüşüm için gerekli olan unsurların başında zihniyet değişimi gelmektedir (Benne & Mang, 2015). Sürdürülebilirlik ilke ve uygulamalarını pratiğe aktaran otel işletmelerinde sıklıkla gözlenen daha fazla kar elde etme ısrarının terk edilmesi, amacın yenilenme olması ancak kar elde etmenin de işletmenin devamlılığının sağlanması için önemli bir araç olması şeklinde yeniden düzenlenmesi gerekliliğidir (Dredge, 2022; Inversini vd., 2024). Huntly’e (2023) göre rejeneratif konaklama anlayışını benimseyecek otel işletmelerinin özellikle gözetmesi gereken temel faktörler bulunmaktadır. Bu unsurlar incelendiğinde, hızlı bir değişimin tercih edilmemesi, rejeneratif dönüşüm için aşamalı bir dönüşüm modelinin benimsenmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Ayrıca, konaklama tesislerinin yapımı aşamasından başlamak üzere çevre ile uyumlu bir bakış açısı ile ilerlemek önem arz etmektedir. Buna ek olarak, konaklama felsefesini misafir yerel halk etkileşimi düzlemine çekmek rejeneratif konaklama modelinde ön plana çıkmaktadır. Bu bağlamda doğanın ve toplumun korunması ve yenilenmesi için sürdürülebilirliğin korumacı yaklaşımından bir adım ötesine geçilmesi, yani aksiyon alma zamanının geldiği düşünülmektedir. Bu kapsamda hem ülke politikaları hem de özel sektör girişimlerinin rejeneratif paradigma ekseninde tekrar ele alınması doğru bir yöntem olacaktır. Çalışma kapsamında uygulamaya dönük geliştirilen öneriler aşağıda sunulmaktadır:

- Rejeneratif konaklama modeline geçiş için aşamalı bir sistemde hareket edilmesi gerektiği görülmektedir. Bu doğrultuda akademi ve sektör işbirliğine ihtiyaç duyulmaktadır. Ülkemizin zengin doğal ve kültürel mirasının yenilenmesi adına atılacak adımların planlama aşamasından itibaren uzman kişilerce yürütülmesi aynı zamanda proje temelli çalışmaların da yürütülmesi anlamı taşımaktadır. Nitekim, çalışma kapsamında incelenen

rejeneratif konaklama model örnekleri proje temelli olup, bu tür bir anlayış ile hareket etmek hem teorik hem de pratik katkılar sağlayabilir.

- Destinasyon planlama ve geliştirme noktasında rejeneratif turizm ve rejeneratif konaklama gelecek vadeden yaklaşımlar olarak görülebilir. Bu doğrultuda özellikle ülke, yöre ve destinasyon özelinde yapılan ve uzun vadeli planlar olarak görülen master planlar (Katırcıoğlu vd., 2019) sürdürülebilirliğin gelmiş olduğu en güncel noktadan hareket etmeyi tercih edebilirler. Bu sayede gelecek için oluşturulan projeksiyonlar doğa, toplum ve kültürel miras ile uyumlu hale getirilebilir.
- Rejeneratif konaklama için uygulamaya dönük ekoturizm, kırsal turizm, glamping turizmi ve çiftlik turizmi gibi çevre ve toplum refahını gözeten turizm destinasyonlarında faaliyet gösteren konaklama işletmeleri rejeneratif konaklama modelinin uygulanması için başlangıç noktasını teşkil edebilir. Bu sayede koruma bilinci (sürdürülebilir paradigma) yenilenme aşaması (rejeneratif paradigma) ile ilerleyebilir.
- Rejeneratif dönüşüm, büyük bir yatırım gerektirebilir. Hali hazırda niteliği gereği özellikle otel işletmelerinde rejeneratif dönüşümün maliyetleri artırma, kâr marjını düşürme gibi ekonomik etkileri olabilir. Ancak, bu durum ilerleyen süreçte işletmelerin lehine sonuçlar üretebilir. Yapılan çalışmalarda özellikle yeşil uygulamaların işletmelere rekabet avantajı sağlama, kullanılan malzemeden tasarruf ve en önemlisi müşteri sadakati gibi çeşitli avantajlar sağladığını göstermektedir (Merli et al., 2019; Barakagira ve Paapa, 2024)
- Bu tür dönüşümlerin hızlı ve verimli şekilde ilerleyebilmesi için devlet politikası olarak benimsenmesi ve bu doğrultuda yapılacak girişimlere ve projelere destek verilmesi son derece önemlidir. Ülkemiz açısından değerlendirildiği takdirde, konaklama işletmelerinin sürdürülebilirlik ile ilgili uygulamaları hayata geçirmelerinde bir takım yaptırımlar ve zorunlulukların (sürdürülebilir turizm sertifikası, sürdürülebilirlik raporunun kamuoyuyla paylaşılması vb.) etkili olduğu düşünülmektedir.

Çalışma ikincil kaynak taraması verileri ile sınırlıdır. Gelecekte yapılacak çalışmalarda rejeneratif dönüşüm için gerekli alt yapıya sahip olduğu düşünülen destinasyonlar ve konaklama işletmelerinde kapsamlı araştırmalar yürütülebilir. Türkiye’de konaklama işletmelerinin mevcut durumunun ortaya çıkarılması ve bu dönüşüm için gerekli alt yapının belirlenmesi için analizler gerçekleştirilebilir. Aynı zamanda mevcut kamu politikaları ile rejeneratif dönüşümün uyumlu veya uyumsuz olduğu yönler kavramsal açıdan incelenebilir. Nicel ve nitel araştırma yöntemleri benimsenerek bu dönüşüme dair kamu otoriteleri de dahil olmak üzere görüş ve düşünceler tespit edilerek geleceğe dair yapılacak planlamalara katkı sağlanabilir.

KAYNAKÇA

- Ateljevic, I. (2020). Transforming the (tourism) world for good and (re)generating the potential ‘new normal’. *Tourism Geographies*, 22(3), 467-475.
- Ateljevic, I., & Sheldon, P. J. (2022). Guest editorial: Transformation and the regenerative future of tourism. *Journal of Tourism Futures*, 8(3), 266-268.
- Barakagira, A., & Paapa, C. (2024). Green practices implementation for environmental sustainability by five-star hotels in Kampala, Uganda. *Environment, Development and Sustainability*, 26(4), 9421-9437.
- Bellato, L., & Cheer, J. M. (2021). Inclusive and regenerative urban tourism: Capacity development perspectives. *International Journal of Tourism Cities*, 7(4), 943-961.
- Bellato, L., Frantzeskaki, N., & Nygaard, C. A. (2023). Regenerative tourism: A conceptual framework leveraging theory and practice. *Tourism Geographies*, 25(4), 1026-1046.
- Bellato, L., & Pollock, A. (2025). Regenerative tourism: A state-of-the-art review. *Tourism Geographies*, 27(3-4), 558-567.

- Benne, B., & Mang, P. (2015). Working regeneratively across scales—Insights from nature applied to the built environment. *Journal of Cleaner Production*, 109, 42-52.
- Binder, D. (2025). Regenerative Hospitality: Paving the Way for Global Tourism Resilience. <https://www.linkedin.com/pulse/regenerative-hospitality-paving-way-global-tourism-diane-binder-3qnre/> (Erişim Tarihi: 24.04.2025).
- Binder, D. & de Fraguier, N. (2025). Why Hospitality must lead the way towards a Regenerative World. <https://www.hospitalitynet.org/opinion/4126844.html> (Erişim Tarihi: 01.05.2025).
- Boca De Agua (2025). *Sustainability and conservation*. <https://www.bocadeagua.com/sustainability-and-conservation> (Erişim Tarihi: 21.04.2025).
- Cackett, T. (2023). *A history of regenerative farming*, <https://www.savills.co.uk/blog/article/348322/rural-property/a-history-of-regenerative-farming.aspx> (Erişim Tarihi: 1.04.2025).
- Caruso, L. (2023). Toward regenerative hospitality business models: The case of “hortel”. *Tourism and Hospitality*, 4(4), 618-641.
- Cave J. & Dredge D. (2020): Regenerative tourism needs diverse economic practices, *Tourism Geographies*
- Dredge, D. (2022). Regenerative tourism: Transforming mindsets, systems and practices. *Journal of tourism futures*, 8(3), 269-281.
- Du Plessis, C., & Brandon, P. (2015). An ecological worldview as basis for a regenerative sustainability paradigm for the built environment. *Journal of Cleaner Production*, 109, 53-61.
- Duxbury, N., Bakas, F. E., Vinagre de Castro, T., & Silva, S. (2020). Creative tourism development models towards sustainable and regenerative tourism. *Sustainability*, 13(1), 2.
- Farabaugh, S., & Arreola Castillo, I. (2024). Paradise at a Crossroads: Navigating Regenerative Tourism in Hawai'i Amid Environmental and Societal Challenges.
- Gerke, M., Adams, M., Ooi, C. S., & Dahles, H. (2024). Entrepreneurship for regenerative tourism. Doing business differently in Tasmania's regional hospitality industry. *Journal of Sustainable Tourism*, 32(10), 2207-2224.
- Hajarramah, D., McGehee, N. G., & Soulard, J. (2024). The road to success: Tourism social entrepreneurs' quest for regenerative tourism. *Annals of Tourism Research*, 108, 103818.
- Higgins-Desbiolles, F. (2018). Sustainable tourism: Sustaining tourism or something more?. *Tourism Management Perspectives*, 25, 157-160.
- Huntly, J. (2023). *Regenerative Hospitality Yields Unforgettable Experiences*. <https://hospitalitydesign.com/news/business-people/regenerative-hospitality-experiences/> (Erişim Tarihi: 15.04.2025).
- Hussain, A. (2021). A future of tourism industry: Conscious travel, destination recovery and regenerative tourism. *Journal of Sustainability and Resilience*, 1(1), 5.
- Ibiti Projeto (2025). About us-We are regeneration, <https://ibiti.com/en/regeneration/> (Erişim Tarihi: 24.04.2025).
- Imran, S., Alam, K. and Beaumont, N. (2014). Reinterpreting the definition of sustainable development for a more ecocentric reorientation, *Sustainable Development*, 22, 134-144
- Inversini, A., Saul, L., Balet, S., & Schegg, R. (2024). The rise of regenerative hospitality. *Journal of Tourism Futures*, 10(1), 6-20.
- Jones, P., Hillier, D., & Comfort, D. (2016). Sustainability in the hospitality industry: Some personal reflections on corporate challenges and research agendas. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 28(1), 36-67.

- Kagisho, S., & Sao Joao, E. (2024). Sustainability-Oriented Resilience and Regenerative Adaptations in the Hospitality Industry: Lessons from Gauteng. *Studia Periegetica*, 46(2), 135-156.
- Katırcıoğlu, E., Boyraz, M., Çetin, A., & Soybalı, H. H. (2019). Turizm master planlarının karşılaştırılması: Türkiye örneği. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 17(4), 189-215.
- Kreb, J., & Zwaal, W. (2024). Assessment of regenerative hospitality. *Research in Hospitality Management*, 14(2), 209-218.
- Languillon, P., Milne, S., & Tam, B. T. (2012). Six Senses Hideaway, Ninh Van Bay, Vietnam: Where luxury meets sustainable tourism. In *Sustainable Hospitality and Tourism as Motors for Development* (pp. 390-401). Routledge.
- Lee, J. (2024). *How Regenerative Tourism Is Transforming The Way We Explore The World*, <https://www.forbes.com/sites/jenniferlee/2024/04/23/how-regenerative-tourism-is-transforming-the-way-we-explore-the-world/> (Erişim Tarihi: 19.04.2025).
- Legrand, W., Chen, J. S., & Laeis, G. C. (2022). Sustainability in the hospitality industry: Principles of sustainable operations. Routledge.
- Legrand, W., Kuokkanen, H., Marucco, F., Hazenberg, S., & Fischer, F. (2024). Survival of the fittest? A call for hospitality to incorporate ecology into business practice and education. *Cornell Hospitality Quarterly*, 65(1), 68-87.
- Lo, A. (2024). How eco-tourism can help the regenerative water movement: Anna Pollock interview, <https://climatewaterproject.substack.com/p/how-eco-tourism-can-help-the-regenerative> (Erişim Tarihi: 22.04.2025).
- Luong, V. H., Manthiou, A., Kang, J., & Nguyen, C. (2024). The building blocks of regenerative tourism and hospitality: a text-mining approach. *Current Issues in Tourism*, 27(3), 361-380.
- Malheiro, A., Sousa, B. B., Liberato, D., & Liberato, P. (2020, April). Sustainability in tourism and hospitality: Trends and challenges. In 35th IBIMA conference education excellence and innovation management: A 2025 vision to sustain economic development during global challenges (pp. 15545-15555). IBIMA.
- Major, J., & Clarke, D. (2022). Regenerative tourism in Aotearoa New Zealand—A new paradigm for the VUCA world. *Journal of Tourism Futures*, 8(2), 194-199.
- Mang, P., & Reed, B. (2012). Designing from place: A regenerative framework and methodology. *Building Research & Information*, 40(1), 23-38.
- Mang, P., & Reed, B. (2020). Regenerative development and design. *Sustainable Built Environments*, 115-141.
- Merli, R., Preziosi, M., Acampora, A., & Ali, F. (2019). Why should hotels go green? Insights from guests experience in green hotels. *International Journal of Hospitality Management*, 81, 169-179.
- Michopoulou, E. (2019). "The future of global hospitality: What is going to really matter?"—Neil Jacobs, the CEO of Six Senses Hotel Resorts Spas. *International Journal of Spa and Wellness*, 2(3), 171-172.
- Miedes-Ugarte, B., & Flores-Ruiz, D. (2024). Strategies for the Promotion of Regenerative Tourism: Hospitality Communities as Niches for Tourism Innovation. *Administrative Sciences*, 15(1), 10.
- Oasyhotel (2025a). *The Project*. <https://www.oasyhotel.com/en/the-project/> (Erişim Tarihi: 21.04.2025).
- Oasyhotel (2025b). *Brochure*. <https://www.oasyhotel.com/wp-content/uploads/2025/02/Brochure-2025.pdf.pdf> (Erişim Tarihi: 21.04.2025).
- Owen, C. (2007). Regenerative tourism: A case study of the resort town Yulara. *Open House International*, 32(4), 42-53.
- Paddison, B., & Hall, J. (2024). Regenerative tourism development as a response to crisis: harnessing practise-led approaches. *Tourism Geographies*, 1-18.

- Pollock, A. (1995). Shifting gears: building a new tourism for a new century. *Travel Watch*. (2) 1-6, <https://ail.swedishlaplandvisitorsboard.com/wp-content/uploads/2024/03/Shifting-Gears-1995.pdf> (Erişim Tarihi: 02.08.2025).
- Pollock, A. (2019, February). Flourishing beyond sustainability. In *ETC Workshop in Krakow* (pp. 1-10). Brussels, Belgium: ETC Corporate.
- Regen (2025). *Services*. <https://regenhospitality.com/services/> (Erişim Tarihi: 20.04.2025).
- Regenerative Travel (2025). *About us championing the next generation of hospitality leaders and companies*, <https://www.regenerativetravel.com/about/> (Erişim Tarihi: 19.04.2025).
- Regena Luxury (2025a). About Us. <https://regenera.luxury/about-us/> (Erişim Tarihi: 18.04.2025).
- Regena Luxury (2025b). *Regenera Luxury for CERTIFICATION BODIES*. <https://regenera.luxury/for-certification-bodies/> (Erişim Tarihi: 19.04.2025).
- Saarinén, J. (2006). Traditions of sustainability in tourism studies. *Annals of Tourism Research*, 33(4), 1121-1140.
- Shukla, P. S. & Shamurailatpam, S. D. (2023). Regenerative Tourism and Resilience in COVID-19 Pandemic: From Strategic Principles to Sustainability. In *Resilient and Sustainable Destinations After Disaster: Challenges and Strategies* (pp. 251-266). Emerald Publishing Limited.
- Saul, L. (2022). *Regenerative Hospitality - a new sustainability paradigm on the rise*. <https://hospitalityinsights.ehl.edu/regenerative-hospitality-on-the-rise> (Erişim Tarihi: 18.04.2025).
- Six Senses (2020a), "Sustainability", www.sixsenses.com/en/sustainability (Erişim Tarihi: 20.04.2025).
- Six Senses (2020b). *Six Senses Shows Regenerative Impacts from 2020*, <https://www.sixsenses.com/en/corporate/media-center/press-releases/2021/six-senses-sustainability-2020/> (Erişim Tarihi: 20.04.2025).
- Stombelli, V. M. (2020). Corporate Social Responsibility in hospitality: are sustainability initiatives really sustainable? Case examples from CitizenM, Lefay and Six Senses. *Worldwide Hospitality and Tourism Themes*, 12(5), 525-545.
- Suárez-Rojas, C., Hernández, M. M. G., & León, C. J. (2023). Sustainability in whale-watching: A literature review and future research directions based on regenerative tourism. *Tourism Management Perspectives*, 47, 101120.
- Tyagi, P. K., Nadda, V., Kankaew, K., & Dube, K. (Eds.). (2024). *Dimensions of Regenerative Practices in Tourism and Hospitality*. IGI Global.
- UN (1987). *Our Common Future*. <http://www.un-documents.net/our-common-future.pdf> (Accessed in: 02.04.2025).
- WWF (2025). *WWF Oasis*. <https://www.wwf.it/dove-interveniamo/il-nostro-lavoro-in-italia/oasi/> (Erişim Tarihi: 21.04.2025).